

Kniha Daniel — sto tři

Odemknutí proroctví: Pochopení trojího uplatnění prorockých rámců

Jeff Pippenger

2024-02-29

Zabývali jsme se trojím uplatněním proroctví. Činíme tak za účelem rozpoznání, že když Pán při „čase konce“ v roce 1989, při rozpadu Sovětského svazu, odpečetil posledních šest veršů jedenácté kapitoly Daniela, došlo k „rozmnožení poznání“, které mělo vyzkoušet onu generaci Božího lidu.

I řekl: Jdi svou cestou, Danieli, neboť ta slova zůstanou uzavřena a zapečetěna až do doby konce. Mnozí budou očištěni, zběleni a vyzkoušeni; bezbožní však budou jednat bezbožně; a žádný z bezbožných neporozumí, ale moudří porozumějí. Daniel 12,9.10.

Kdykoli Lev z pokolení Judova odpečetí nějakou pravdu, satan se snaží tomuto poselství odporovat. Odpor vznesený proti pravdám zjeveným v oněch závěrečných verších jedenácté kapitoly Daniela si vynutil hlubší studium pravd souvisejících s těmito verši, aby neposvěcená obrana proti bludům, které byly předkládány s cílem podkopat zjevené pravdy, neobstála. Jednou ze zásad, jež byly uprostřed této rozpravy vyneseny na světlo, byla trojí aplikace proroctví. Ta byla zpočátku rozpoznána v souvislosti s nutností mít správné porozumění tomu, co v knize Daniel představuje „ustavičná oběť“ (pohanství), a správným dějinám spojeným s „odstraněním ustavičné oběti“ (508 po Kr.).

Rozpoznání tří pustošících mocností jako rámce proroctví, odpovídající milleritskému rámci proroctví, jímž byly první dvě pustošící mocnosti, a milleritské ztotožnění „ustavičné oběti“ s pohanstvím poskytlo dějiny v souladu s posledními šesti verši Daniela jedenácté kapitoly, jak podle slov sestry Whiteové mělo být. Odpor proti neodpečetěnému poznání v době konce v roce 1989 tedy přinesl větší světlo, jak se poznání rozmnožilo, a zároveň určil konkrétní pravidla pro pohyb poselství třetího anděla, která odpovídala rozvoji určitých prorockých pravidel, jež William Miller sestavil a použil v hnutí prvního anděla.

Zvážili jsme trojí aplikaci tří Římů, tří pádů Babylóna a tří Eliášů a nyní se zabýváme třemi posly, kteří připravují cestu Poslu smlouvy. Rozpoznali jsme těsné překrytí a souběžnost mezi třemi Římy a třemi pády Babylóna, jakož i těsnou souvislost s třemi Eliáši a třemi posly, kteří připravují cestu. V posledních dnech William Miller i Future for America představují jak třetího Eliáše, tak i třetího posla, který připravuje cestu. Ježíš vždy znázorňuje konec jedné věci počátkem jiné věci a hnutí prvního anděla je souběžné s hnutím třetího anděla.

„Bůh dal poselstvím Zjevení 14 jejich místo v linii proroctví a jejich dílo nemá ustát až do skonání dějin této země. Poselství prvního a druhého anděla jsou stále pravdou pro tuto dobu a mají probíhat souběžně s tím, které následuje. Třetí anděl hlásá své varování mocným hlasem. ‚Potom,‘ řekl Jan, ‚jsem viděl jiného anděla sestupovat z nebe, který měl velikou moc, a země byla ozářena jeho slávou.‘ V tomto osvícení je spojeno světlo všech tří poselství.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Hnutí prvního a druhého anděla vedl William Miller. Sestra Whiteová označuje Millera za „vyvoleného posla“.

„William Miller znepokojoval satanovo království a úhlavní nepřítel se snažil nejen mařit účinek tohoto poselství, nýbrž zahubit i samotného posla.“ Spirit of Prophecy, svazek 4, s. 219.

Rovněž uvádí, že Miller byl předobrazem jak Eliášem, tak Janem Křtitelem.

„Tisíce lidí byly přivedeny k tomu, aby přijaly pravdu kázanou Williamem Millerem, a byli povoláni Boží služebníci v duchu a moci Eliáše, aby toto poselství zvěstovali. Jako Jan, předchůdce Ježíše, pocíťovali ti, kdo kázali toto vážné poselství, nutkání přiložit sekýru ke kořeni stromu a vyzvat lidi, aby nesli ovoce hodné pokání.“ Early Writings, 233.

Jan Křtitel, který byl podle Ježíše druhým Eliášem, byl také prvním poslem, jenž měl připravit cestu Poslu smlouvy. Je tedy zřejmé, že hnutí třetího anděla bude mít „vyvoleného posla“. Tento posel bude předobrazem Eliášem, Janem Křtitelem a Williamem Millerem. Tito dva vyvolení poslové spolu s Millerem představují počátek i završení hnutí tří andělů ze čtrnácté kapitoly Zjevení, a tím společně představují jak třetího Eliáše, tak i třetího posla, který má připravit cestu Poslu smlouvy.

Odmítnout poselství kteréhokoli z vyvolených poslů počátku či konce znamená smrt a poselství Future for America je založeno na prorockém uplatnění zásady „řádek za řádkem“, která je metodologií pozdního deště. Prostřednictvím uplatnění zásady „řádek za řádkem“ je doloženo, že milleritské hnutí bylo předobrazem hnutí Future for America. Jedním z mezníků milleritské historie je William Miller, „vyvolený posel“. Odmítnout tento mezník znamená odmítnout poselství, a tak je počátkem i zakončením adventismu potvrzeno, že odmítnutí posla je také odmítnutím poselství, neboť poselství označuje vyvoleného posla. Proto odmítnout poselství znamená odmítnout posla a naopak. Bez tanečníka není tanec.

„Byla jsem znovu upozorněna na zvěstování prvního příchodu Krista. Jan byl poslán v duchu a moci Eliášově, aby připravil cestu Ježíši. Ti, kdo odmítli Janovo svědectví, neměli užitek z Ježíšova učení. Jejich odpor proti poselství, které předpovídalo Jeho příchod, je postavil tam, kde nemohli snadno přijmout nejsilnější důkaz, že On byl Mesiášem. Satan vedl ty, kdo odmítli Janovo poselství, aby šli ještě dále, aby Krista odmítli a ukřižovali. Tím se postavili tam, kde nemohli přijmout požehnání o letničním dni, které by je bylo poučilo o cestě do nebeské svatyně. Roztržení chrámové opony ukázalo, že židovské oběti a obřady již nebudou více přijímány. Veliká Oběť byla přinesena a byla přijata a Duch svatý, který sestoupil o letničním dni, obrátil mysl učedníků od pozemské svatyně k nebeské, do níž Ježíš vstoupil svou vlastní krví, aby na své učedníky vylil dobrodiní svého smíření. Ale Židé byli ponecháni v naprosté temnotě. Ztratili všechno světlo, které mohli mít o plánu spasení, a nadále důvěřovali svým neužitečným obětem a darům. Nebeská svatyně zaujala místo pozemské, oni však o této změně nic nevěděli. Proto nemohli mít užitek z Kristovy přimluvy ve svatyni.“

„Mnozí hledí s hrůzou na počínání Židů, když Krista odmítli a ukřižovali; a když čtou dějiny o tom, jak hanebně s Ním bylo nakládáno, domnívají se, že Ho milují a že by Ho nezapřeli jako Petr ani neukřižovali jako Židé. Avšak Bůh, který zkoumá srdce všech, podrobil zkoušce onu

lásku k Ježíši, o níž vyznávali, že ji cítí. Celé nebe s nejhlubším zájmem sledovalo, jak bylo přijato poselství prvního anděla. Mnozí však, kteří se hlásili k lásce k Ježíši a prolévali slzy při čtení příběhu o kříži, se vysmívali radostné zvěsti o Jeho příchodu. Namísto aby toto poselství přijali s radostí, prohlašovali je za blud. Nenáviděli ty, kdo milovali Jeho zjevení, a vylučovali je z církví. Ti, kdo odmítli první poselství, nemohli mít užitek z druhého; a stejně tak neměli užitek ani z půlnočního volání, které je mělo připravit, aby skrze víru vstoupili s Ježíšem do nejsvětějšího oddělení nebeské svatyně. A tím, že odmítli obě předchozí poselství, tak zatemnili své porozumění, že nevidí žádné světlo v poselství třetího anděla, které ukazuje cestu do nejsvětějšího oddělení. Viděla jsem, že jako Židé ukřižovali Ježíše, tak jmenovité církve ukřižovaly tato poselství, a proto nemají žádné poznání cesty do nejsvětějšího oddělení a nemohou mít prospěch z Ježíšovy přímlyvy tam. Podobně jako Židé, kteří přinášeli své neužitečné oběti, přinášejí i oni své neužitečné modlitby do oddělení, které Ježíš opustil; a satan, potěšen tímto klamem, na sebe bere náboženský ráz a obrací mysl těchto takzvaných křesťanů k sobě, působí svou mocí, svými znameními a lživými zázraky, aby je upevnil ve své léci.“ Early Writings, 259–261.

Ti, „kteří odmítli Janovo svědectví, neměli užitek z Ježíšova učení“, a ti, „kteří odmítli první poselství, nemohli mít užitek z druhého; ani neměli užitek z půlnočního volání“. Janova služba předcházela Kristovu křtu a Kristus krátce poté na počátku své služby očistil chrám. Millerova služba připravila cestu k tomu, aby Kristus očistil syny Léviho, když náhle přišel 22. října 1844. V případě každého z těchto dvou svědků se odmítnutí posla, který připravuje cestu, rovná smrti.

Očištění a pročištění, které Kristus vykonal ve svém díle Posla smlouvy, mělo za cíl vzbudit lid, jenž by vykonal dílo nesení poselství spasení světu. Toto dílo je dokončeno před obdobím času, které představuje okamžik, kdy začíná výkonný soud. Zničení Jeruzaléma v dějinách učedníků představuje výkonný soud a adventismus se odvrátil od své odpovědnosti toto dílo vykonat, avšak Pán se je pokoušel shromáždit. Vedl svůj lid k vydání mapy z roku 1850 jako grafického znázornění poselství, které mohli nést světu.

„Nebylo Boží vůlí, aby Izrael bloudil čtyřicet let po poušti; On si přál uvést je přímo do země Kanaán a usadit je tam jako svatý, šťastný lid. Avšak „nemohli vejít pro nevěru“. Židům 3,19. Pro své odvrácení a odpadnutí zahynuli na poušti a byli povoláni jiní, aby vstoupili do zaslíbené země. Stejně tak nebylo Boží vůlí, aby příchod Kristův byl tak dlouho odkládán a aby Jeho lid zůstával tolik let v tomto světě hříchu a bolesti. Nevíra je však oddělila od Boha. Protože odmítli vykonat dílo, které jim určil, byli povoláni jiní, aby hlásali poselství. Z milosrdenství vůči světu Ježíš odkládá svůj příchod, aby hříšníci měli příležitost slyšet varování a nalézt v Ném útočiště dříve, než bude vylit Boží hněv.“ Velký spor, 458.

Kdyby se adventisté byli jen pevně drželi své víry, „jejich dílo by bylo dokončeno.“

„Kdyby adventisté po velkém zklamání v roce 1844 pevně zachovali svou víru a jednotně postupovali v otevírající se Boží prozřetelnosti, přijali poselství třetího anděla a v moci Ducha svatého je hlásali světu, byli by spatřili Boží spásu, Pán by mocně působil spolu s jejich úsilím, dílo by bylo dokončeno a Kristus by již byl přišel, aby přijal svůj lid k jeho odměně. Avšak v období pochybností a nejistoty, které po zklamání následovalo, mnozí z adventních věřících se

vzdali své víry.... Tak bylo dílo zdrženo a svět byl ponechán v temnotě. Kdyby se celé adventistické tělo sjednotilo na Božích příkázáních a víře Ježíšově, jak nesmírně odlišné by byly naše dějiny!“ Evangelism, 695.

Na jaře roku 1844 Posel smlouvy očistil hnutí milleritů a poté na podzim přinesl poselství třetího anděla. Miller, jeho poselství a hnutí, které představoval, naplnili podobenství o deseti pannách. Na táborovém shromáždění v Exeteru, NH, zaznělo poselství Půlnočního volání a během pouhých dvou měsíců se ukázalo, které z panen mají olej. Obě třídy se zjevily a třetí anděl přišel s poselstvím ve své ruce, které mělo být snědno, avšak moudré panny „se vzdaly své víry“ v „období pochybností a nejistoty“.

„Období pochybností a nejistoty“ bylo při Jeho smrti znázorněno učedníky, avšak třetího dne začal svým učedníkům otevírat poselství o svém vzkříšení a oni „nevydali svou víru“. Období pochybností a nejistoty u moudrých panen hnutí poselství prvního a druhého anděla trvalo přibližně tři roky; tehdy Pán zjevil sestře Whiteové, že vztáhl svou ruku, aby znovu shromáždil zbytek svého lidu. Vedl svůj lid, aby zahájil své vydavatelské dílo a vytvořil Habakukovu druhou tabuli, avšak „mnozí z adventních věřících vydali svou víru.... Tak bylo dílo zdrženo a svět byl ponechán v temnotě.“

Roku 1849 byl William Miller, vyvolený posel poselství prvního a druhého anděla, uložen k odpočinku. Kdyby byly moudré panny 22. října 1844 „pevně zachovaly svou víru a jednotně pokračovaly v následování otevírající se Boží prozřetelnosti“, Pán by byl vzbudil jiného posla v duchu a moci Eliášově. Místo toho byl „příchod Kristův“ „zpožděn a jeho lid“ by „podobně“ jako starověký Izrael „zůstal“ „po mnoho let v tomto světě hříchu a zármutku“.

Sto dvacet šest let po vzpouře roku 1863 Pán povolal vyvoleného posla třetího anděla. Jeho úkolem bylo jednak připravit cestu Poslu smlouvy, aby náhle přišel do svého chrámu a vstoupil do smluvního vztahu se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci během závěrečných výjevů vyšetřujícího soudu, ale také předložit poselství, které se staví tváří v tvář trojímu spojení Achaba, Jezábel a jejích proroků v období výkonného soudu, jenž začíná brzy přicházejícím nedělním zákonem.

Třetí posel, který připravuje cestu, představuje dílo, poselství, posla a hnutí během závěrečných výjevů vyšetřujícího soudu. Třetí Eliáš představuje dílo, poselství, posla a hnutí během závěrečných výjevů výkonného soudu. Poselství posla, který připravuje cestu, a poselství Eliášovo je poselstvím třetího ze tří běd ze Zjevení, kapitol osm až jedenáct.

V dějinách představovaných poslem, který připravuje cestu, poselství třetího Běda představuje Polnici, jež volá laodicejský adventismus, aby „u mne koupil zlato ohněm přetavené, abys zbohatl; a bílé roucho, abys jím byl oděn a neukázala se hanba tvé nahoty; a pomaž své oči masťou, abys viděl.“ Je to poselství Boží lásky, které ukazuje Božímu lidu jeho přestoupení, neboť „všechny, které“ miluje, „kárá a tresce.“ Je to poselství Kristovy spravedlnosti, které volá lidi, aby přijali Jeho charakter, jenž se zjevuje v časovém údobí, kdy Posel smlouvy vykonává dílo očišťování chrámu duše, a proto volá ty, které miluje, aby zjevovali Jeho charakter a byli „tedy horliví a činili pokání“, neboť stojí „u“ dveří této výdejné doby, jež představuje uzavření doby milosti, kdy „vyvrhne“ laodicejský adventismus „ze“ svých „úst.“ Tyto výdejné „dveře“ jsou těmi dveřmi,

které On „otvívá, a žádný nezavírá; zavírá, a žádný neotvívá.“

Je zde zdánlivý rozpor, který je vyřešen uplatněním zásady „řádek za řádkem“, avšak mnozí si tento zdánlivý rozpor možná ani neuvědomují. Když je vyřešen, vnáší jasnost do přechodu od vyšetřujícího k výkonnému soudu, k němuž dochází při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Je vyřešen přijetím skutečnosti, že Letnice předobrazují brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech. Abychom završili naše zkoumání třetího posla, který jako symbol ve vyšetřujícím soudu připravuje cestu, na rozdíl od třetího Eliáše, jenž je symbolem výkonného soudu, budeme se tímto zdánlivým rozparem zabývat.

V příštím článku budeme v této studii pokračovat.

„Anděl, který se spojuje s hlásáním poselství třetího anděla, má ozářit celou zemi svou slávou. Je zde předpověděno dílo celosvětového dosahu a neobyčejné moci. Adventní hnutí let 1840–1844 bylo slavným projevem Boží moci; poselství prvního anděla bylo nesené ke každé misijní stanici na světě a v některých zemích se projevil největší náboženský zájem, jaký byl v kterékoliv zemi viděn od reformace šestnáctého století; avšak i to má být překonáno mocným hnutím pod posledním varováním třetího anděla.“

„Toto dílo bude podobné tomu v den Letnic. Jako byl dán „raný déšť“ při vylití Ducha svatého na počátku evangelia, aby způsobil vzejtí vzácného semene, tak bude na jeho závěru dán „pozdní déšť“ k dozrání žně. „A tehdy poznáme, budeme-li usilovat poznat Hospodina; jeho vycházení jest připraveno jako jitro, a přijde k nám jako déšť, jako déšť pozdní a raný zemi.“ Ozeáš 6,3. „Jásejte tedy, synové Sióna, a radujte se v Hospodinu, svém Bohu; neboť vám dal raný déšť v pravou míru, a sešle vám déšť, déšť raný i pozdní.“ Joel 2,23. „V posledních dnech, praví Bůh, vyleji ze svého Ducha na každé tělo.“ „A stane se, že každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen.“ Skutky 2,17.21.

„Velké dílo evangelia nemá skončit menším zjevením moci Boží, než jaké provázelo jeho počátek. Prorocství, která se naplnila při vylití raného deště na počátku evangelia, se mají znovu naplnit při pozdním dešti na jeho závěru. Zde jsou „časy občerstvení“, k nimž apoštol Petr vzhlížel, když řekl: „Čiňte tedy pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly zahlazeny, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně; a pošle Ježíše.“ Skutky 3,19.20.“ Velký spor, 611.